

de Kinderombudsman
Postbus 93122
2509 AC Den Haag

Wijnandsrade, 5 december 2014.

- Betreft: klacht schending kinderrechten door de Raad voor de Kinderbescherming, regio Zuidoost Nederland .
- klacht ingediend bij de organisatie waarover u klaagt en waarop een reactie onnodig lang op zich laat wachten.

Geachte Kinderombudsman,

U ontving in deze kwestie reeds op 15 augustus 2015 een klacht van mevrouw mr. M. Adriaansen (Bijlage A) en op 4 december 2014 een mail met bijlagen. Deze brief is een vervolg en toelichting.

U verwees klaagster in verband met haar klacht van 15 augustus 2014 naar de externe klachtencommissie van de Raad voor de Kinderbescherming.

Klaagster ziet zich genoodzaakt ter bescherming van haar burgerrechten en de kinderrechten van haar kinderen reeds thans bij u terug te komen om melding te maken van misstanden, waar zij en de kinderen onomkeerbaar de dupe van dreigen te worden, als niet zeer snel wordt ingegrepen.

Het blijkt namelijk, dat de externe klachtencommissie niet snel genoeg en niet adequaat genoeg reageert op het verzoek van klaagster van 3 december 2014 om met spoed in te grijpen.

1)

Namens klagster werd u op 4 december 2014 een brief van 3 december 2014 aan de externe klachtencommissie van de Raad voor de Kinderbescherming gemaïld, met bijlagen (bijlage B).

Klaagster verzocht op 3 december 2014 aan deze commissie met spoed in te grijpen en een grondig onderzoek te gelasten naar de gang van zaken in deze casus, waarin sprake is van een poging tot uithuisplaatsing van twee zeer goed functionerende kinderen, op basis van verzinsels, samenstellingen van verzinsels, misleiding, leugens en bedrog.

De uithuisplaatsing had moeten plaatsvinden op 28 november 2014, exact op het tijdstip waarop de Externe klachtencommissie van de Raad voor de Kinderbescherming negen klachten van klagster mondeling besprak met ondergetekende, 4 medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming, regio Zuidoost Nederland en de voltallige Interne klachtencommissie van de raad, zoals uit bijlage B blijkt.

Omdat op 28 november 2014 de voltallige interne klachtencommissie, de betrokken raadsmedewerkers en de externe klachtencommissie tezamen een zitting hadden, is dit klachtentraject géén daadwerkelijk rechtsmiddel meer na de reactie van de externe klachtencommissie van 4 december 2014. Zodoende staat alleen de weg naar de Kinderombudsman als vangnet nog open. Een en ander klemt temeer nu de klachtenafwikkeling via de interne en externe Raad voor de Kinderbescherming in het algemeen zeer lang (te lang) duurt, terwijl klagster tot op heden nog niet haar volledige dossier van de Raad en van Bureau Jeugdzorg heeft ontvangen.

Klaagster acht de gang van zaken op 28 november 2014 van elk peil van fatsoen ontdaan en als een grove schending van haar burgerrechten en de kinderrechten van haar beide kinderen.

Het blijkt echter, dat de externe klachtencommissie van de Raad niet bereid is te onderzoeken (Bijlage C) hoe het mogelijk is, dat uitgerekend tijdens het behandelen van de negen klachten van klagster op 28 november 2014 een poging werd gedaan om de kinderen, met behulp van inzet van de politie, uit huis te plaatsen, terwijl Bureau Jeugdzorg en de Raad voortdurend aan klagster wijs hebben gemaakt, dat het enkel en alleen om een ondertoezichtstelling zou gaan.

De poging tot uithuisplaatsing gebeurde, terwijl sinds 20 november 2014 vast staat, dat de Raad voor de Kinderbescherming, Regio Zuidoost Nederland wist, dan wel kon weten, dat deze raad géén uitvoering heeft gegeven aan hetgeen het Hof in overleg met de Raad op 27 maart en op 22 mei 2014 in deze zaak bepaald heeft (beschikking Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 20 november 2014: bijlage D).

Het komt erop neer dat de raad had moeten uitzoeken wat de mening en de gevoelens van de bij dit dossier betrokken kinderen (F 11 jaar en 8 maanden en M 7 jaar en 8 maanden) zijn omtrent mogelijk contact met vader. In plaats daarvan heeft de raad op onwettige wijze en in strijd met geldende verdragen toegewerkt naar en ondertoezichtstelling van deze kinderen om de kinderen tot contact te kunnen dwingen.

Het Hof heeft in haar uitspraak van 20 november 2014 gezegd dat de raad géén antwoord heeft gegeven op de drie vragen die het hof nota bene samen met de zittingsvertegenwoordigster van de raad had afgesproken op 27 maart 2014. In plaats

daarvan is de raad voortgegaan op een door haar ingegane route van vóór 27 maart 2014, die tenslotte geleid heeft tot de ondertoezichtstelling van F en M op 11 juli 2014.

2)

Inmiddels staat ook vast, dat de beide informanten van de Raad alle conclusies van de Raad die tot ondertoezichtstelling van F en M hebben geleid, verwerpen en hier apert afstand van nemen (Bijlagen E en F). Een der informanten heeft klaagster zelfs excuses aangeboden voor de gemaakte fouten en slordigheden. De andere informant neemt afstand van hetgeen de Raad met haar woorden heeft gedaan. Vast staat, dat beide informanten van mening zijn, dat de Raad hun woorden verkeerd heeft geïnterpreteerd en onjuist heeft overgenomen en dat géén van de informanten ooit de door de Raad opgestelde concept- teksten onder ogen heeft gekregen vóórdat de ondertoezichtstelling een feit was. Op 28 november 2014 verklaarde de Raad dat zij niet gebonden is aan het Kwaliteitskader van de Raad zelf en aan waarheidsvinding.

3)

Inmiddels staat ook vast dat Bureau Jeugdzorg uit eigen onderzoek heeft kunnen afleiden dat er beslist niets mis is met de ontwikkeling van beide kinderen en de omgeving waarin zij opgroeien. De door Bureau Jeugdzorg benaderde informanten zeggen over beide kinderen dat ze slim en talentvol zijn, dat zij zowel didactisch sterk zijn als sociaal- emotioneel goed liggen in de school en de dorpsgemeenschap, zoals blijkt uit het eerste plan van aanpak van Bureau Jeugdzorg van 20 november 2014 (Bijlage G). De Hoge raad heeft in 2001 gezegd dat de enkele reden dat kinderen mogelijk in de toekomst problemen zouden kunnen krijgen, geen reden voor OTS vormt. Toch is de ondertoezichtstelling van F en M in dit geval op de enkele kans op problemen in de toekomst gebaseerd.

4)

In dit dossier zijn voorts opmerkelijke feiten aan de hand, zoals omschreven in een nadere klacht van klaagster van 23 september 2014 (Bijlage H).

Klaagster heeft geen vertrouwen meer in de onpartijdigheid van de bij dit dossier betrokken raadsmedewerker de heer W. Gijskens en die van een medewerkster van Bureau Jeugdzorg, mevrouw G. Simons (thans voogd over F en M). Zij heeft ook geen vertrouwen meer in de behandeling, die zij van deze medewerkers kan verwachten; nu zij al heel vaak door beiden op het verkeerde been werd gezet. Voorts heeft zij er geen vertrouwen meer in dat het eigen toetsingskader van de Raad in deze voldoende aan zelfreflectie kan doen. Beide voormelde medewerkers waren ook al in 2009 betrokken bij een onterechte zorgmelding en zij geven géén uitsluitsel over terechte vragen van klaagster (Bijlage I) met betrekking tot hun betrokkenheid- samen met de twee zedenrechercheurs- waarvan de namen bekend zijn- bij de verspreiding in de gerechtelijke dossiers van twee brieven vol smaad en laster over klaagster (Bijlagen J), terwijl deze smaadschriften ook in de gerechtelijke dossiers terecht zijn gekomen.

Klaagster wil weten wie hiervoor verantwoordelijk is. Een der zedenrechercheurs heeft in 2009 tegen klaagster gezegd, dat als klaagster zich niet zou neerleggen bij het politiesepot van de beschuldigingen van klaagster ten aanzien van de vader van beide kinderen van het bezit en de productie van kinderporno, klaagster haar kinderen zou kwijtraken. Dit heeft ervoor gezorgd, dat klaagster nooit serieus genomen werd. Het blijkt dat er géén antwoorden

komen, maar dat getracht wordt om de kinderen uit huis te plaatsen om zo aan deze
blijkbaar lastige vragen te ontkomen.

Een feit is dat het KLPD en het NFI later wel de kinderporno hebben gevonden, die de
vermelde zedenrechercheurs om hen moverende redenen niet serieus namen.

Vader gaat vrijuit, omdat hij stelt, dat anderen verantwoordelijk zijn voor de kinderporno op 2
van zijn computers. Als klaagster vervolgens voorstelt om dan samen met diegenen die
vader beschuldigt uit te zoeken wie werkelijk verantwoordelijk is voor de strafbare feiten op 2
computers van vader, wordt klaagster verweten dat zij zou 'doorschieten' en dat zij de
kinderen een ongenueanceerd beeld van vader zou bijbrengen, terwijl de raad in 2013 heeft
geconstateerd dat beide kinderen niet meegezogen zijn in de strijd en zij zich onder moeders
leiding tot evenwichtige volwassenen ontwikkelen.

5

Vanwege de vele onbeantwoorde vragen van klaagster en omdat klaagster hierin ook de
reden zag voor de ondertoezichtstelling van F en M en dit in feite als een uithuisplaatsing
zag van twee uitstekend functionerende kinderen, is klaagster met beide kinderen naar het
buitenland gevlucht.

Het blijkt nu dat zowel de interne klachtencommissie als de externe klachtencommissie van
de Raad niet adequaat omgaan met het verzoek van klaagster van 3 december 2014 om
orde op zaken te stellen, onder meer antwoord te geven hoe het mogelijk is dat in dit geval,
uitgerekend tijdens de mondelinge behandeling van de negen klachten van klaagster een
uithuisplaatsing van F en M blijkt te zijn georganiseerd. De externe klachtencommissie
verwijst hiervoor naar de interne klachtencommissie van de Raad, waarvan niet vast staat,
dat deze niet reeds afwist van de poging tot uithuisplaatsing van F en M op 28 november
2014 tijdens de mondelinge behandeling van de klachten van klaagster.

Klaagster is van mening dat in dit dossier sprake is van een grove schending van afdeling
3.2, 3.3 en 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht jo artikel 1,2 3, 6, 8, 10 en 13 EVRM, 2
en 14 IVBPR en in ieder geval van de artikelen 3,6,9, 18, 19, 34, 35 van het Internationale
Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

In feite is zelfs sprake van een onrechtmatige daad jegens klaagster en de beide kinderen in
de zin van artikel 6:162lid 2 BW, omdat klaagster intussen heeft bewezen, dat de twee
rapporten, waarop de ondertoezichtstelling van beide kinderen gebaseerd (Bijlagen 24 en
12, eerder toegestuurd) ten slotte slechts hun basis vinden in leugens en bedrog, verzinsels
en samenstellingen van verzinsels en dus het bewust voorstellen van een verkeerde
voorstelling van zaken, ten einde misbruik te maken van bevoegdheden en dat hiermee geen
invulling werd gegeven aan de bedoelingen van het Hof in haar uitspraak van 22 mei 2014 in
deze zaak, zoals op 20 november 2014 is komen vast te staan.

Vanwege het feit dat de externe klachtencommissie van de raad voor de kinderbescherming
deze zaak op 4 december 2014 terug verwijst naar de interne klachtencommissie van de
raad, blijkt geen halt te worden geroepen tegen de voortdurende schending van voormelde
burgerrechten en kinderrechten van klaagster en haar beide kinderen in Nederland.

6)

Het blijkt ook dat Bureau Jeugdzorg in de afgelopen tijd voortdurend bezig is geweest om klaagster te misleiden en te bedriegen door haar telkens weer te schrijven, dat beslist géén sprake zou zijn van een uithuisplaatsing van F en M. Op 28 november 2014 kwam vast te staan, dat dit juist wel de bedoeling is om klaagster de mond te snoeren. Op 27 november 2014 stuurde Bureau jeugdzorg nog een brief aan klaagster, dat zij alleen persoonlijk haar dossier kan ophalen, terwijl Bureau Jeugdzorg op 11 september 2014 wel nog een gedeelte van het dossier aan ondergetekende verschaft. Ook de advocaat van klaagster krijgt geen dossier van Bureau Jeugdzorg.

Daarom verzoekt klaagster U Kinderombudsman een verdere schending van voormelde burgerrechten en kinderrechten van klaagster en haar beide kinderen te voorkomen.

Omdat klaagster in het buitenland is, heeft zij ondergetekende verzocht u dit schrijven plus bijlagen toe te sturen.

Hoogachtend,

Mevrouw dr. mr G. Keulers

Bijlagen

- A) Klacht van 15 augustus 2014 van mevrouw mr. M. Adriaansen.
- B) Brief met bijlagen van 3 december 2014 aan de externe klachtencommissie van de Raad voor de Kinderbescherming.
- C) Reactie van de externe klachtencommissie van de Raad van 4 december 2014.
- D) Beschikking gerechtshof 's- Hertogenbosch van 20 november 2014, met name R.O. 7.7 en 7.8, waar staat dat de Raad alles behalve gedaan heeft wat de Raad had moeten doen.
- E) Verklaring speltherapeute mevrouw F van 9 september 2014.
- F) Excuus brief van 1 oktober 2014 aan klaagster van de M stichting te Venlo.
- G) Mening F over de huidige situatie, mail van de advocaat van klaagster aan de advocaat van Bureau Jeugdzorg en plan van aanpak van Bureau Jeugdzorg van 20 november 2014, waaruit blijkt dat Bureau Jeugdzorg uit eigen onderzoek weet dan wel kan weten, dat elke bemoeienis met de kinderen in feite niet nodig is, omdat beide kinderen uitstekend functioneren.
- H) 2 klachten van 13 en 23 september 2014 aan de externe klachtencommissie van de Raad voor de kindbescherming over gebrek aan onpartijdigheid van diverse betrokkenen, die al in 2009 betrokken waren bij een onterechte zorgmelding en bij een onwettige OTS aanvraag en uitvoering ervan in 2014.
- I) Diverse nog steeds niet beantwoorde vragen van de zijde van klaagster van 25 september, 5 november en 21 november 2014 aan Bureau Jeugdzorg, Parkstad Limburg in verband met de partijdigheid van betrokken medewerkers van Bureau Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming, regio Zuidoost Nederland en de selectieve wijze van verslaglegging.
- J) Brieven vol smaad en laster over klaagster, die het beeld over klaagster negatief hebben beïnvloed, waardoor zij nooit serieus genomen werd. Deze brieven zijn

door toedoen van iemand??? in de gerechtelijke dossiers terecht gekomen. Op 28 september 2009 kwam Bureau Jeugdzorg medewerker mevrouw G. Simons op huisbezoek, zonder melding te maken van deze brieven.